

fentspunfterne mellem Regjeringen og de ærede Forslagsstillere nofsom traadte frem. Jeg skal altsaa ikke komme ind derpaa. Det er mere nødvendigt for mig at hentebe Opmærksomheden paa de Punkter, hvori vi ere enige, og da er der først det Hovedpunkt, at det nu er Tiden og paa høie Tid, at faae det hidtil bestaaende Forhold brudt. Jeg maa dog anerkjende, at, om jeg end ikke i det Hele kan give det foreliggende Lovforslag Fortrinet fremfor det af mig selv indbragte, har det paa et enkelt Punkt ubefinget Fortrinet, og det er dert, at det efter tre Aars Forløb giver Regjeringen og Repræsentationen fuldstændigt frie Hænder over de jydsk-sjyenske Baner. De Herrer, som her have indbragt og støttet Lovforslaget, nære den Forventning, — jeg turde sige Fortrøstning —, at man efter den Tids Forløb vil være bleven faa overbevist om Fordelene saavel for Befolkningen i disse Provindsfer som for Staten i Almindelighed af en Statsdrift, at man med Glæde vil vedblive dermed. Jeg kan ikke følge de Herrer dert. Jeg holder mig tværtimod forvisset om, at, om ikke Regjeringen, saa dog Repræsentationen efter tre Aars Forløb ikke vil tilstede Fortsættelsen af en saadan Statsindustri en gros, som jeg ogsaa betragter Jernbanedrift for at være. Smidlertid, den Tid, den Sorg! Mod den midlertidige Drift af Jernbanerne ved Staten finder jeg ikke meget at indvende; jeg finder ikke stor Betænkelse ved at gaae ind paa den midlertidige Drift af disse Stykker Jernbaner, som vi nu have, idet jeg holder mig overbevist om, at ogsaa de Erfaringer, som disse 3 Aar ville bringe os, ikke ville være spildte, naar vi efter den Tids Forløb skulle til at tage endelig Beslutning om Jernbanernes Drift. Der vil desuden efter min Opfattelse være en ikke uvæsentlig Fordeel for Staten ved i denne Tid at drive Banerne, den nemlig, at den derved bliver fuldstændig Herre over Anskaffelsen af Materiellet til Jernbanerne, forsaavidt Anskaffelsen ikke allerede er tilendebragt. Jeg troer, det vilde have været meget forstandigt, om man paa samme Tid, man bestemte sig til at bringe et Offer af 18 Millioner, at gjøre et Udlæg af 18 Millioner, for at stæffe Jylland Jernbaner, tillige havde bestemt sig for at bringe det ganske vist langt mindre Offer,

at drive Banerne, indtil de vare bleve færdige. Jeg betragter, at man ikke i 1861 tog en saadan Beslutning; men jeg erkjender, at der dog er Endeel vundet ved nu i 1867 at komme dertil. Dersom jeg havde turdet stole paa, at jeg, ved at modfatte mig et Lovforslag som dette, kunde have sikket Regjeringsfor slagets Gjennemgang gennem dette Thing, saa havde jo ganske vist min Stilling ligeoverfor hele Sagen været en heel anden; men jeg troer ikke, at det skuldes den store Overraskelse, som mødte mig ved 1ste Behandling, men at det skuldes en rigtig Bedømmelse af den Stemning, der gik igjennem Thinget, naar jeg antog, at, dersom Regjeringsforlaget kom til at foreligge til Afstemning, efterat Regjeringen havde vægret sig ved at gaae ind paa det, der var fremkommet i Thinget, da vilde Regjeringsforlaget være faldet. Det vil jo om ikke lang Tid kunne være afgjort, eller i alt Fald kunne bedømmes med tilstrækkelig Sikkerhed, om den anden Afbeiling af Rigsdagen i Hovedtrækkene samstemmer med Landstinget i Opfattelsen af disse Spørgsmaal. Jeg har ingen særlig Grund til at formode, at der skulde være nogen Afvigelse i Anskuelserne; men for det Tilfælde, at der var en saadan væsentlig Uoverensstemmelse mellem de to Thing, vilde jo Regjerings Lovforslag endnu ligge uafgjort i dette Thing, og jeg haaber, at, ligesom jeg, idet jeg har seet hen til det i mine Tanker Vigtigste og Væsentligste, har kunnet gaae ind paa, hvad jeg ellers maatte have modfat mig, saaledes ville, dersom det Tilfælde skulde indtræde, at dette Lovforslags Skæbne i det andet Thing bliver en anden, end dets Venner ønske og vente, og at Regjerings oprindelige Lovforslag altsaa atter kommer til at foreligge til dette Things Bedømmelse, de Medlemmer, som med saa stor Styrke have baaret dette Forslag frem, i Grindring om min Stilling overfor deres Lovforslag, mildne deres Dom om det af mig indbragte Lovforslag og ikke lægge det større Hindringer i Veien paa Grund af mindre Uoverensstemmelse, da de dog ere enige med mig i, hvad der i mine Tanker i den Grad er det Vigtigste, at det bør være det Afgjørende i denne Sag.